

A Pécsi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság
Bhar.III.300/2013/6. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2014. február 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A harmadfokú bíróság a közokirat-hamisítás büntette miatt **I.rendű vádlottás társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 3.Bf.47/2013/4. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az első- és másodfokú ítéletben Btk-ként írt megjelölésen az 1978. évi IV. törvény értendő.

A harmadfokú eljárásban felmerült 5.500 (ötezer-ötszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Pécsi Városi Bíróság a 2012. december 13. napján kihirdetett 16.B.1335/2011/21. számú ítéletében I.rendű és II.rendű vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pont). Ezért a vádlottakat 200-200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, egy napi tétel összegét az I.r. vádlott esetében 300, míg a II.r. vádlott esetében 1.000 forintban állapította meg. Az elsőfokú bíróság ekként I.rendű vádlottal szemben 60.000 forint, míg II.rendű vádlottal szemben 200.000 forint pénzbüntetést szabott ki. Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen II.rendű vádlottás védője felmentés végett jelentett be fellebbezést. I.rendű vádlottvonatkozásában az ítélet 2012. december 13. napján jogerőre emelkedett.

A Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2013. június 25. napján kelt 3.Bf.47/2013/4. számú ítéletében I.rendű és II.rendű vádlottakat a társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetének vádja alól felmentette, megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A törvényszék határozata ellen az ügyész jelentett be fellebbezést az ítélet hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítása végett.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen levő képviselője útján a fellebbezést fenntartotta, a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

I.rendű és II.rendű vádlottak védői a nyilvános ülésen a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozták.

A harmadfokú bíróság a Be.387.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül. Megállapította, hogy az első- és másodfokú eljárás lefolytatására a perrendi szabályok megtartásával került sor, az ügy érdemi elbírálását akadályozó perrendi szabálysértést nem észlelt.

Nem értett egyet a harmadfokú bíróság azzal az ügyészi állásponttal, hogy a másodfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, ezért a Be.352.§ (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásával megállapított eltérő tényállás a Be.351.§ (2) bekezdés d) pontjában írt okból megalapozatlan.

A törvényszék a másodfokú felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság fellebbezéssel megtámadott ítélete a Be.352.§ (2) bekezdés b), c) és d) pontja szerint megalapozatlan, mert a megállapított tényállás hiányos, részben iratellenes és téves ténybeli következtetést tartalmaz. A másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés b) pontjában írt rendelkezés alkalmazásával az elsőfokú ítélet tényállását kiegészítette, helyesbítette, illetőleg eltérő tényállást állapított meg. A Be.388.§ (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét hozta, kivéve, ha az a tényállás megalapozatlan. Az ítéletábrát a harmadfokú felülbírálat során megállapította, hogy a másodfokú bíróság helyes ténybeli következtetések útján állapított meg az elsőfokú ítélettel eltérő tényállást, ezért az megalapozott.

A másodfokú bíróság ítéletében meggyőző indokát adta annak, hogy az elsőfokú eljárás során feltárt bizonyítékok milyen tények megállapítására adtak alapot és kifejtette azt is, hogy az ezen tényekből vont következtetések milyen indokok alapján vezettek más tények megállapításához.

A másodfokú bíróság álláspontjával egyetértve elsőként szükséges rögzíteni azt, hogy a vád tárgyává tett közokirat-hamisítás büntette megvalósulásának szempontjából közömbös az, hogy az üzletrész-átruházás milyen vételár ellenében történt, hiszen a közhitelű cégnyilvántartásba az átruházás ellenértéke nem, csupán az ügyvezető személyében bekövetkezett változás kerül bejegyzésre.

Mindezekből következően helyes az a másodfokú ítéletben kifejtett érvelés, miszerint a feltárt bizonyítékok alapján azt kellett vizsgálni, hogy a vádlottak közötti adásvétel ténylegesen létrejött-e, az ügyvezető személyében a változás

bekövetkezett-e, avagy színlelt üzletrész-átruházásról van szó. Jelen ügyben a bizonyítás eredményeként nem volt vitás az, hogy II.rendű vádlottl.rendű vádlottrészére a cégiratokat teljes körűen átadta, a tartozásokról és követelésekről a vevőt kivétel nélkül tájékoztatta. Az I.r. vádlott az üzletrész adásvételi szerződésben erről kifejezetten nyilatkozott is (nyomozati iratok 259. oldal). Külön kiemelendő a vádlottak közötti elektronikus levelezés tartalma. Amint arra a másodfokú bíróság is hivatkozott, a vádlottak közötti e-mail váltás kétséget kizáróan alátámasztja azt a tényt, hogy a II.r. vádlott a cég gazdálkodását érintő ügyletekről, tartozásokról és adatokról teljes körűen igyekezett tájékoztatni az I.r. vádlottat, a cég valamennyi iratanyagát részére átadta.

A másodfokú bíróság helyes érvelés folytán jutott arra a következtetésre, hogy a gazdálkodó tevékenység megkezdésének elmaradása, az adótartozás II.r. vádlott általi ki nem fizetése, illetve az a tény, hogy a II.r. vádlott által megvásárolt gazdasági társaság az adásvételt követő 10 hónap elteltével a székhelyén már nem volt megtalálható, önmagában nem ad alapot arra a következtetésre, hogy a vádlottakat színlelt szerződéskötési szándék vezette.

A gazdasági társaság mintegy 2,5 millió forint értékű vagyonának teljes körű átadása nem nyert bizonyítást, nem volt vitás ugyanakkor 500.000 forint készpénz átvétele az I.r. vádlott részéről.

A II.rendű vádlottegyébíránt a bírósági eljárásban megfelelő indokát adta annak, hogy miért kívánta e gazdasági társaságot eladni. Utalt arra, hogy az adott időszakban négy cégben is ügyvezető volt, nem a veszteség miatt, hanem csupán azért döntött az eladás mellett, mert nem kívánt már e cégben gazdasági tevékenységet folytatni. Tényként állapítható meg az is, hogy a gazdasági társaságnak kizárólag az APEH felé volt tartozása, más nagy összegű hitelezői igény a cég eladását követően sem merült fel.

A valós szerződéskötési szándékot kétségkívül bizonyítja az is, hogy **tanú1** alkalmazott igazolását 2010 szeptemberében - egy évvel az üzletrész átruházás után - az I.r. vádlott mint ügyvezető adta ki (Pécsi Városi Bíróság 16.B.1335/2011/15. számú jegyzőkönyvhöz csatolt okiratok).

A vádlottak közötti ügyletnél nem voltak kimutathatók azok a jellemző körülmények, amelyek a cégek ún. fantomizálására jellemzők. Nem ismeretlen, elérhetetlen az új ügyvezető, nincs nagy összegű tartozás stb. Összességében azon tények, hogy a társaság eladásával egyidejűleg végső soron 500.000 forint készpénz átadása megtörtént és a I.r. vádlott valamennyi cégiratot, könyvelési anyagot a II.r. vádlottól átvett; a II.r. vádlott a cég által felhalmozott tartozásokról és követelésekről az I.r. vádlottat teljes körűen tájékoztatta; továbbá az, hogy az I.r. vádlott a bérlemény megszerzése iránt intézkedett, arra a következtetésre adnak alapot, hogy az I.r. vádlott a társaságot abból a célból vette át, hogy azt ténylegesen működtesse, valós gazdálkodást folytasson; az üzletrész-átruházás során a II.r. vádlottat pedig a tényleges eladás szándéka vezette. Ekként a vádlottak valós szerződéskötési szándéka folytán az adásvétel ténylegesen végbement.

A harmadfokú bíróság ekként úgy találta, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok tartalma alapján megállapított tényekből helyes következtetést vont arra, hogy a létrejött adásvételi szerződés következtében a társasági szerződést módosító okirat tartalma valós, a cégnyilvántartásba valótlán adat bejegyzésére nem került sor.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság megalapozottan következtetett II.rendű vádlottbüntetőjogi felelősségének hiányára és a társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének vádja alól történő felmentése törvényes. A Be.349.§ (2) bekezdése szerint a felmentő rendelkezés I.rendű vádlottat érintő rendelkezések jogerejét feloldja, így a társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének vádja alól e vádlottat is fel kellett menteni.

Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában a Be.397.§-a alapján helybenhagyta azzal, hogy az első- és másodfokú ítéletben Btk-ként írt megjelölésen az 1978. évi IV. törvény értendő.

A harmadfokú bíróság a Be.339.§ (1) bekezdése és a Be.398.§ (3) bekezdése értelmében rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

P é c s, 2014. február 4.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Domonyai Alexa s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 3.Bf.47/2013/4. számú ítélete I.rendűés II.rendű vádlottvonatkozásában 2014. február 4. napján jogerős.

.Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke